

ST. GEORG

NR. 4 • 2008 • MEDLEMSBLAD FOR ST. GEORGS GILDENE I NORGE • 56. ÅRGANG

St. Georgs Gildene i Norge

Besøksadresse: St. Olavs gate 25, 0166 Oslo
Tlf. 22 20 16 95

tirsdag og torsdag kl. 09.00 – 16.00

Postboks 6840 St. Olavs plass, 0130 Oslo

E-post: stgeorg@frisurf.no

www.sggm.no

Konto nr. St. Georgs Gilde i Norge:
8200.06.04980

Konto nr. St. Georgsfondet: 8200.06.04999

Landsgildemester

Olav Balle, Karen Bachsvei 9, 1540 Vestby

Tlf. 64 95 31 61, Mob. 936 03 490

e-post: boa@skogoglandskap.no

Viselandsgildemester og

Internasjonal sekretær

Karin R. Thompson, Kruttmølleveien 14,

1414 Trollåsen. Tlf. 64 93 31 61

e-post: pethomps@online.no

Landsgildekasserer

Bjørn Haraldsen, Søndreveien 13,

0378 Oslo – Tlf. 22 14 76 09.

e-post: sondreveien@hotmail.com

Styremedlemmer

Toril S. Nicolaysen, Svenskerud 59,

3408 Tranby – Tlf. 32 85 03 37.

e-post: torilsn@lifi.no

Thormod Myhre, Lilleteigen 6,

6300 Åndalsnes. Tlf. 71 22 25 73

E-post: thormod@myhre.tv

Egil Hultin, Hyllelia 24 A. 4622 Kristiansand

Tlf. 38 01 01 19

E-post: hulti@online.no

Speiderforbundenes representanter

KFUK-KFUM: Grethe Baustad, Ospelia 11

1481 Hagan. Tlf. 920 97 183

e-post: gbaustad@online.no

NSF: Christen A. Larsen, Galtenesveien 97

5918 Frekhaug. Tlf. 950 53 343

E-post: christen.larsen@speiding.no

Gildesekretær

Betten Gundersen, Flesåsveien 8, 0860 Oslo

Frimerkebanken

Per Johannessen, Strandgt. 214, 5004 Bergen

Tlf. 55 90 23 27,

e-post: per.johannessen@bio.uib.no

Redaktør dette nummer

Arve Urlin, Engaveien 42, 2010 Strømmen

Tlf. 63 81 75 76.

E-post: til St. Georg: st.georg@runbox.com

Alle endringer av adresser

sendes til gildekontoret.

Manus stopp:

Nr 1 - 25. januar.

Layout:

Trykk:

Rødsten Trykkeri A/S – 1450 Nesoddtangen

Er gnisten tent for fremtiden?

I mitt innlegg i lederen av nr. 4, 2006 tok jeg opp temaet «Nåtid og Fremtid». Nåtiden kan vi vel ikke bruke til stort annen enn å se fremover. Jo da, vi kan selvfølgelig se bakover. Hva har skjedd i mitt gilde eller distrikt i 2007 og 2008. Har vi klart å starte et nytt gilde eller har vi fått nye medlemmer? Som Thormod skrev i sitt lederinnlegg i gildebladet nr. 2 i 2008. Vi har akkurat gjennomført noe nytt i gildesammenheng. Det er utarbeidet et hjelpemiddel for gildene i sitt arbeid med å skaffe nye medlemmer med overskriften «Jeg en gnisttenner» og det har vært avholdt en samling for DGM og en samling for GM og DGM. Jeg håper å tror at dette kan være med på å tenne gnisten over hele landet.

Rekruttering. Ja for det er jo det vi snakker om. Hva er rekruttering? Rekruttering er kommunikasjon. La tidligere speider/ledere/rovere og andre få opplysning at du er med i St. Georgs Gildene. Fortell dem hva vi står for og hva vi gjør. Jeg er sikker på at det er mange som kunne tenke seg å bli medlem, men har aldri blitt spurt. Husk «En gang speider alltid speider».

Nettverk. Vi har alle et nettverk. Jeg kjenner den og jeg kjenner den. Dette nettverket har vi kanskje bare i hodet. La oss alle lage et nettverkskart. Jeg er sikker på at vi vil få frem mange

navn over potensielle medlemmer. Klarer hvert gilde å få frem 40 – 50 navn i en slik prosess og 2 – 3 stykker blir med hos oss ja da er vi på god vei mot målet. Høsten og vinteren er en fin tid til et slikt arbeid.

Fredsllyset. Dette er en fin anledning til å vise vår tilstedeværelse og at gildebevegelsen arbeider for fred og forståelse mellom mennesker. Jeg vet at det rundt om i landet blir lagt ned mye arbeid av

gildemedlemmer vedrørende fredsllyset og takk til dere.

Tilbakemeldingene er positive og alle synes at det er et fint tiltak, men utnytter vi denne muligheten.

Når dette leses er vi godt i gang med

adventstiden som for mange er et evig mas og kav med alt som skal gjøres til jul, men det er også tid til ettertanke. Hva har jeg fått oppleve i 2008?

Hva har andre mennesker betydd for meg. Hva kan jeg gjøre for andre mennesker i 2009?

«Jeg en gnisttenner».

Jeg håper at gnisten er tent for fremtiden og at vi vil se resultater allerede i Molde 5. – 7. juni 2009. Til slutt vil jeg på vegne av landsgildeledelsen takke dere alle for innsatsen i året som snart er slutt og ønske dere alle en riktig God Jul og et Godt Nytt År.

Egil Hultin

Budskapet til Fellowshipdagen 2008

EN HJERTELEG HILSEN TIL DERE ALLE

Har vi i det siste sett på hva fellowship egentlig betyr, og hva det betyr å være del av et slikt fellesskap? Ikke bare i vårt lille lokale miljø, men også i den verdensvide sammenheng vi kaller vårt hjem?

Jeg har vært i middag med over 500 mennesker med forskjellig bakgrunn, kultur og personlig tro. Alle samlet i samme rom en kveld for å feire og synges Ging Gang Gooly, – som om vi alle hadde vokst opp i samme hus. Og likevel – vi hadde faktisk vokst opp mange forskjellige steder og i to forskjellige «hus», – nemlig i speiding for jenter og speiding for gutter.

Så har det gledelige hendt at voksne i disse to barne- og ungdomsorganisasjonene har gått sammen og dannet den internasjonale gildebvegelsen.

Visjonen til våre forfedre var å skape et fellesskap der forskjeller og rivalisering kunne settes til side for å tjene barn og unge i deres utfordringer. Dette har gildebvegelsen lyktes med.

Gjennom tidene har vi tilbudt gildefellesskapet til stadig flere mennesker og på den måten vært med å gi videre glede og varme til andre som trenger hjelp og forståelse.

På denne fellowshipdagen kan vi holde hodet høyt og fornye det løftet vi engang gav som barn eller som voksne, og takke vår Skaper for fellesskapet vi opplever nå i dag med våre nære gildevener og gildevener over hele verden.

Brett Grant

Leder i verdenskomiteen.

St. Georgs Gildene i Norge på Lederløft

Forsidebildet:

Landsgildemester Olav lærer bort knuter og det ser ut som alle trives!

Synlighet på speiderarrangementer er definert som et viktig ledd i vår satsning for vekst. Da Norges speiderforbund arrangerte «Lederløft» på Ingelsrud siste helga i august med flere hundre deltakere, var vi med. Tre gildemedlemmer tilbød barnepass for leder barn fra spedbarns- til

Fire gildemedlemmer lagde emnekurset «Åpen for Gud» og gjennomførte to kurs. Det ble spennende samtaler om speidingsverdigrunnlag, nye innfallsvinkler og en vandring som startet i St. Georgs kapell og gikk gjennom «naturens katedral» i området rundt Ingelsrud.

KRT

Gildemestermøtet på Sanner

13. -14. september 2008

Lørdag 13. september. I nydelig solskinn samlet omtrent 70 møtedeltagere seg tradisjonelt på Sanner hotell. Antallet omfattet både delegater og ledsagere. Disse representerte 41 av landets 81 gilder. Tilslutningen kunne derfor vært bedre men forskjellige forhold gjør seg vel gjeldende og begrenser dette.

LGM Olav Balle åpnet møtet i ledig stil og lot snart ordet gå videre til invitert gjestekåsør biskop em. Sigurd Osberg. Han spant rundt emnet *eclesia ludens* og ønsket seg en lekende kirke. Humoren er en viktig del av tilværelsen og mennesket er skapt med humoristisk sans for å «overleve». Han holdt en «preken» ispedd et utall av gode historier. Det var som å oppdage en ny kirke.

DGM'erne hadde møte på Mastemyr hotell i april og Karin Thompson fortalte fra dette. Det dreide seg i stort om å finne løsenet til flere medlemmer.. Et ikke helt ukjent problem. Deltagerne på møtet hadde fått utdelt et ildstål for å forstå at det ikke er gjort i en handvending å få resultater. Den som har forsøkt seg på et slikt ildstål vet nok at det fordres en enorm tålmodighet. La oss ønske at resultatene kommer noe raskere for oss, men at de i ethvert fall kommer. Nettverk ble nevnt som en farbar veg, men skal det gi resultater må det ikke bare bli på papiret.

Thorbjørn Geirbo med hilsen fra K-M fortalte at de etter 5 års arbeide nå hadde et nytt felles program for både K- og M. Fint var det også å få vite at de regnet gildene som en videreføring av speidervegen.

Kirvil Kaasa, nytilsatt teamleder for kommunikasjon og marked i NSF, hilste fra NSF. De er også positivt innstilt til gildene og de ønsker seg hjelp fra oss ved store og små arrangement. Første ønske er hotell og lederkro på landsleir i 2009. Ellers fikk vi vite at det nå er 13 tilsatte hvorav 10 nyansatte på forbundskontoret.

Innleggene fra disse to kan jo gi en viss optimisme med hensyn til rekruttering fra speiderne til gildene.

Egil Hultin, LGLs utrettelige optimist når det gjelder tilstrømning til gildene, fikk ordet og oppfordret til nettverksbygging. Det skal ikke mer enn 0,56 nye medlemmer i tillegg pr. gilde for å oppnå de mål som var satt fram mot 2010. For å få tilnærmet hele medlemmer bør i hvert fall sju gilder få til ca fire medlemmer.

Vi gleder oss til landsgildeting i Molde 5.-7. juni i 2009. Anne Kristin Feght orienterte om arrangementet og etter det ser nok mange fram til dette med forventning.

Fredslyset ser ut til å gå sin tradisjonelle gang også i år. Grethe Baustad var forhindret så LGM orienterte om saken.

Etter å ha hatt mindre innspill undervegs fikk Betten endelig sin ordinært avsatte tid og den nyttet hun til å orientere på sin vanlige muntre måte.

Bortsett fra festlig sammenkomst

ble så dagen avsluttet med distriktvis samlinger for å drøfte nettverk og vekst. Tidligere på dagen hadde hver enkelt gjort seg sine egne betraktninger om eget gildes stilling i dag og 5 år fram i tiden. Hva de andre gruppene kom til vet jeg ikke men i den jeg deltok i ble kontakten med aktive speiderarrangement sett på som viktig. Dette oppnås spesielt når en samarbeider med lederne i forbindelse med leirer, kurs og lignende. Det ble også tenkt på aktiviteter som kunne markedsføre

gildene ut til samfunnet for øvrig (datakurs for eldre?). En snau time til dette ble kanskje i minste laget.

Festmiddag med 4 retter hvorav desserten var spesielt god og dragebesøk i regi av Arve Urlin var nest siste innsalg denne dagen som ble avsluttet i «baren» hvor Betten ga oss en smak av kultur fra Vinje koblet sammen med hennes sans for fjellet. Det hadde nok vært en lang dag for de fleste så roen falt over forsamlingen mens de sakte trakk seg tilbake til loppekassa.

Søndag. Hva har skjedd i løpet av

natten? Hele dalen som lå badet i sol i går er borte, forsvunnet i skodde. Det forhindrer oss ikke i å stille til andakt i Nicolai-kirken kl.0800. Per Johansen holdt andakt og vi avsluttet det hele med en symbolsk pilegrimsvandring rundt Søsterkirkene og tilbake til hotellet. Frokost med et uløselig problem: Hva frister mest og hva fyller minst?

Møter med GM og DGM. Jeg havnet i DGM-møte idet vår DGM ikke var tilstede. Det evige

spørsmålet dukket opp igjen. Hva gjør vi for å formere oss? Hva kan LGL gjøre for å hjelpe? Powerpoint-presentasjon sendes nå ut til DGM. Noen gilder kan ha problemer med økonomi for å møte til GMM og kanskje til andre evenement. Det går an å søke om støtte fra St. Goergets-fondet. DGM må reise rundt til gildene og informere om hva som foregikk på

gildemestersamlingen på Mastemyr. Hva GM snakket om på sin samling vet jeg ikke men det kommer kanskje noe i et skikkelig referat?

Speidermuseet representert ved Karen Evensen orienterte om den glade begivenhet at museet nå hadde flytt inn i nye lokaler i Storgata i Oslo. Alt var pakket ned og til dels pakket opp igjen, men som ved alle flyttesjauer var det

enda mange kasser som stod igjen og behovet for alle sorter av hjelp er stort. Dessuten ønskes vennemedlemmer for å gi et økonomisk grunnlag for driften.

Info-komiteen ved Anne Kristin Feght etterlyser bilder til bruk i presentasjonsmaterieell. Det skulle være en enkel sak å få til dette i vår digitaliserte verden. Kanskje kan speidermuseet bidra også?

Frimerkebanksjef Per Johansen meldte om tilfredsstillende situasjon. Han regner med stigende rente i tiden framover. Bankens magasin er flytt til Hamar og det foregår en utsortering av gamle uaktuelle frimerker. Mulig det blir eget poststempel til landsleiren i 2009.

Dagen avsluttet med del av en spørretime. Tydeligvis hadde de fleste fått tømt seg i løpet av den tiden vi hadde vært sammen, så noen store alvorlige spørsmål dukket ikke opp.

Tiden for avslutning kom og i samme stil som møtet ble åpnet ble det også avsluttet av LGM.

En prima lunsj fikk vi med oss før de enkelte deltagere tok farvel og satte kursen mot den hjemlige arne.

Samlet kan jeg vel si at det ble et møte av vanlig god standard og det ga også en del innspill som er verdt å ta med seg videre.

Pedro.

En «førstereis-gildemesters» opplevelse.

Jeg sitter igjen med mange fine minner om et hyggelig samvær som jeg er glad for at jeg deltok på.

En stor takk til alle dere som gjorde helgen til det den ble og alt arbeidet dere har nedlagt for å få det til. Hilser også til alle som var der og ønsker lykke til med arbeidet i Gildene.

Bodil A.

3. Fredrikstad.

Speider- gildemedlem og pilegrim?

De mange gamle pilegrimsveiene rundt omkring i inn- og utland er mulige kilder til aktivitet og opplevelse for så vel speidere som gildemedlemmer. Naturopplevelser, åpenhet for hvordan Gud møter oss i skaperverket, fysisk aktivitet og fellesskap underveis mot et mål er gode rammer for speideropplevelser.

Tradisjonen med pilegrimsvandring, har tatt seg opp de siste årene. Mange mennesker finner uttrykk for sin lengsel ved å gi seg ut på vandring. Tanken får gode kår, når beina

Ivan Chetwynd

jobber. Å være pilegrim innebærer å bryte opp og legge ut på en vandring der vi underveis skal legge fra oss en fordom og ta opp en ny ide. Når målet er nådd, vender vi hjem, litt forandret. Det harmonerer godt med at speiding handler om

personlig utvikling, utfordringer og det å være «dugandes» mennesker som tar ansvar.

MS St. Georgs Gilde har vært på pilegrimsvandring, først i vår, fra

ruinene av Mariakirken i gamle Oslo til Gamle Aker kirke, og så mot Trondheim, olsokfeiring og Olavs dager i sommer. Noen av deltakerne gikk til fots fra Hamar, men de fleste av vandrerne startet fra

Furuhaugli på Dovre. Turen over Dovre i 30 grader pluss, var uforglemmelig! Bilegrimene kom noen via Østerdalen og Røros, og noen via Gudbrandsdalen.

Hver morgen vi var underveis, leste vi deler av Biskop Finn Wagles meditasjon: «Vi vil bryte opp». Under vandringen, og gjerne også på hele livsvandringen siden, ble vi utfordret til å være klar over «Den uopphørlige lovsangen fra Guds skaperverk – noen ganger overdøvet av klagesangen fra vår sårede jord.» Vi ble oppfordret til å søke forsoning med Gud og skaperverket, med oss selv og med hverandre.

Vi vandret noen ganger i stillhet. Ellers hadde vi rikelig anledning til å dele erfaringer, mens vi gikk, rundt måltidene eller i kveldstimene.

Vel fremme i Trondheim, ble Metodistkirken vårt faste samlingspunkt. Vi nådde frem i tide til å delta på ulike vandring mot Nidarosdomen kvelden før Olsok. Vi var med på

Olavsvake og den store gudstjenesten til minne om Hellig Olav selve Olsokdagen. Om kvelden var vi på Stiklestad, og fikk en sterk og levende fremtelling av hva som skjedde der i 1030 da sterke brytninger mellom gammel tro og troen på Kvitekrist, førte til Olavs død.

Temaet for dagene i Trondheim, var «En vandring mot det hellige»: Hellige mennesker, hellige steder og hellige handlinger. Vi deltok på flere arrangementer under Olavs dagene: konsert, marked og opera, for å nevne noe.

Vi vandrer snart videre som pilegrimer i Tønsberg, og kanskje lenger ut i verden etter hvert!

Mange har en lokal pilegrimsled i sitt nærmiljø. Vi oppfordrer flere til å begi seg på vandring!

Ivan Chetwynd utarbeidet materialet til fellessamlingene på vår vandring, og det kan bestilles hos Betten på gildekontoret.

KRT

Vennskap over landegrensener

«Å samlast er ei gledessak»... denne gangen var det vennsapsbesøk i Ringkøbing for 3. Gilde i Bergen. Tolv forventningsfulle gildevener dro i midten av juni fra Bergen via Kristiansand til Hanstholm. Derfra bar det til Ringkøbing og Ølstofleiren hvor vi ble innkvartert. Her skulle vi tilbringe de neste fem dagene i naturskjønne omgivelser omgitt av så mye varme, hjertelighet, opplevelser og god mat. Klokken sju hver morgen kom en av våre danske gildevener med varme rundstykker til frokosten vår!

Våre gildevener hadde planlagt et omfattende program for oss disse dagene. Det hele startet med guidet tur i Ringkøbing, besøk i Ringkøbing kirke, en gammel vakker kirke med helt moderne altertavle og døpefont i funkisstil! Tur til en middelalderborg, hvor vi overvar et Borgerspill der vi selv var aktører. En spennende opplevelse i flotte omgivelser.

Søndag var kirkedag, også for oss. Fint å kunne oppleve dette fellesskapet sammen i Tim kirke. Likeså tur. Den ble lagt til et naturreservat hvor vi hadde en nydelig rusletur i litt regnvær. Kaffe og kaker ble servert flere ganger. Om kvelden ble vi delt opp i mindre

På tur inn i naturreservatet

grupper som ble invitert hjem til middag hos de ulike gildevenerne. Noen var kjent med hverandre fra tidligere vennsapsbesøk, mens det for andre var første gang vi møttes. Nydelig mat, godt fellesskap og god gildeprat over bordet. Ikke rart vi ikke hadde lyst å bryte opp!

Mandag morgen dro vi til et stort gårdsbruk og fikk se hvordan moderne melkeproduksjon drives i Danmark i dag. Her var alt en kan tenke seg automatisert. Bare to personer arbeidet på gården med ca 150 kyr. Men god melk ble det produsert! Turen gikk videre til Vesterhavet, til Bovbjerg fyr. Det eneste røde fyret i Danmark. Her som i Norge, er fyrene automatiserte, og gjerne omgjort til kunstkafe. En nydelig lunsj av blant annet havets delikatesser, ble servert. Vandring i kunstutstilling, og sist, men ikke minst, en vandring ned mer enn 100 trapper til havet, hvor bølgene slo inn kontinuerlig. Et fasinerende syn hvor vi virkelig fikk oppleve å se

Lunsjen tok vi i naturreservatet

hvordan kraften i bølgene «spiser» seg innover i landet. Reisen denne dagen gav oss mulighet til å se mye av denne delen av Danmark, og komme til steder de fleste av oss gjerne kjører forbi, uten å stoppe.

Om kvelden var det Gildehall. Da kom mange av de yngre speiderlederne i Ringkøbing til felles måltid. En fin avslutning på en begivenhetsrik dag.

Inntrykkene var mange, og det var godt å ha en fri formiddag til egen disposisjon, til bl.a. shopping, museumsbesøk, rusletur,

Så var siste kveld kommet. Det ble en festkveld av de sjeldne. Flott festbord ble dekket, igjen nydelig mat, sang, underholdning og sist men ikke minst, en stor takk fra oss i 3. Gilde for uforglemmelige dager i fellesskap med utallige opplevelser, omsorg, de gode samtaler til sent på natt – for noen.

«Å samlast er en gledessak...» fikk vi i 3. Gilde virkelig erfare ennå en gang i Gildesammenheng.

Linda Amundsen

Gildeledelsen i Ringkøbing

I. St. Georgs Gilde i Molde

St. Georgs Gildene i Norge ble stiftet i 1952.

Det fikk en ivrig speider og speiderleder i Molde til å tenke. Det hadde vært kjekt å få til ett St. Georgs Gilde i Molde. Sammen med en god venn og speiderleder begynte arbeidet med å finne andre som var interessert i speiderarbeidet og som kunne ønske å være med i ett St. Georgs Gilde i Molde. Slik begynte arbeidet i det små, med to ivrige speiderledere.

Det var mye arbeid, oppturer og skuffelser. Men de fikk det til.

De to som mer enn noen har æren for at Gildebevegelsen kom til Molde, er de to gamle speidervennene Erling Skaget og Anders Fegth

Den 5. oktober 1963 ble 19 personer i Molde opptatt i St. Georgs Gildene i Norge. Trondheimsgilde var fadder for det nystifta gilde i Molde. Det var en høgtidelig stund, holdt på Romsdalsmuseet.

Opplegg og innhold som ble bestemt i begynnelsen, har vi holdt fast ved. Våre møter er fortsatt første onsdag i måneden, nå fra kl 19-22. Vi er inndelt i grupper som skiftes fra år til år. Gildeledelsen setter opp program og grupper for året. Dette legges fram på årsmøte første onsdagen i januar, alltid veldig spennende. Nå er vi fire grupper med åtte til ti personer i hver gruppe. Vi har ansvaret for to møter, ett om våren og ett om høsten.

Vi har sjølsagt våre faste tradisjoner, som er vanskelig å legge bort. Kristi himmelfartsdag har i alle år vært tur dag og da med hele familien. Det var nok mye liv og moro på disse

Kafferast ved veikanten

dagsturene, når barn i alle alderer satte sitt preg på dagen. Det er gode minner å se tilbake på.

Nå er vi en god flokk med godt voksne medlemmer som drar ut på tur. I år gikk turen til Angvik på Nordmøre, ett gammelt handelsenter, som er blitt restaurert i de seinere år. Nå står det ett flott hotell der det før var tønnefabrikk og krambu. Vi fikk omvisning og en god middag. Værgudene var på vår side, så dagen var perfekt.

Oppstart etter ferien i september, kalles Nødskarindiantreff. Da er møte lagt til speiderhytta Speiderbo, som ligger tolv kilometer nordøst for Molde sentrum på Skaret, som er et av de fine turområdene vi har i byen. Ønske for denne dagen er varmt,

fint vær, for grilling og når uteaktiviteter står på programmet. I år ble vi ikke bønnhørt, for det regna som alle sluser var åpne. Så da var det godt å ha en god varm hytte med fyr på peisen.

Speidermessa må vi nevne. Den har vært fast tradisjon siden 1966. Felles arbeid blant speidere, foreldre, speiderledere og alle de re gildene. Målet er å skaffe penger til speiderarbeidet og til drift av Speidernes Hus i Molde og hytta Speiderbo på Skaret. Det er blitt en

Angvik gamle handelssted

fast tradisjon i byen med speidermessa sist i oktober, og som uten tvil blir satt pris på av byens befolkning.

Nå ser vi fram til Landsgildeting 5.-7. juni 2009. Vi ønsker alle varmt velkomne til fine dager i Molde

Ragnhild Heskestad

Nødskarindianerne

Kåseri

ved Distriktsgildetreff i Molde
Gode venner!

En gang speider – alltid speider er et slagord i vår gildeverden.

Jeg er svært glad for å bli spurt om dette oppdraget. Det viser at det går an å komme med i gildebevegelsen og bli akseptert som en del av denne, selv om en aldri som barn har vært speider. Jeg kom inn i 1. St Georgs Gilde i Molde gjennom giftermål, har vært aktiv i denne bevegelsen i 25 år og har trivdes godt med det. Dette viser at det er ikke nødvendig med speiderfortid for å rekruttere til gildene. En kan bli speider også i voksen alder. Det kan være spennende å trekke inn folk med annen bakgrunn. Mangfold er viktig, jf at vi er inne i Mangfoldsåret.

Jeg kan takke for sist til dere tilreisende for fine mottakelser ved distriktstreff hos dere. Vi, Ingar og jeg, har nok på grunn av arbeidssituasjonen ikke vært med på alle treffene, men det er blitt mange hyggelige gjensyn og gode felles opplevelser.

I dette lille kåseriet vil jeg knytte mine refleksjoner om speider- og gildebevegelsen til en liten fortelling; som jeg tror stammer fra Selma Lagerlöfs bok Nils Holgerssons forunderlige reise. Han er en gutt som får reise på gåseryggen og oppleve Sveriges geografi, men samtidig lærer han en god del om gjessenes samvirke som kan relateres til mennesker. Elevene, 11-åringene, fulgte interessert med da vi hadde denne boka som høytlesing i klassen da jeg var lærer.

Dere kjenner jo grågåsflokkens formasjon som en V når den drar mot nord på våren, kanskje dere har sett den i år også.

Første informasjon i historien er:

Når hver gås flakser med sine vinger skaper den en oppdrift for fuglene som følger etter. Gjennom å fly i en slik V-formasjon blir hele flokkens rekkevidde for en flygning 71 % lengre enn om hver fugl hadde fløyet alene for seg selv.

Hva kan vi lære av dette? Mennesker som deler en felles retning og følelse av fellesskap kan oppnå målet for sin virksomhet raskere og lettere dersom de utnytter hverandres drivkrefter.

Dette kan i høyeste grad relateres til speidernes patruljer og gildenes gruppeordning.

Neste informasjon om gjessenes formasjon er:

Når en gås faller ut av formasjonen, kjenner den plutselig motstand og at det blir tyngre å fly når den er alene. Så den forflytter seg fort tilbake til plogformasjonen for å dra nytte av den løftekraften eller trekraften fuglen like foran gir.

Om vi mennesker har like mye vett som en gås holder vi oss i felles formasjon eller forening med dem som er på veg mot samme mål som vi selv vil oppnå. Vi er villige til å akseptere deres hjelp og gi vår hjelp til andre. Jeg har erfart som typisk for gildebevegelsen at vi støtter opp om hverandre for å nå mål vi har satt oss som støtteorganisasjon for speiderbevegelsen.

Fakta nummer tre om grågåspløgen er.

Når ledergåsen blir trøtt, roterer den bakover i formasjonen og en annen gås overtar tetposisjonen.

Av dette lærer vi at det lønner seg å ha en turnusordning på de tunge jobbene og dele på lederskapet.

Akkurat som for gjess, er mennesker avhengig av hverandres ferdighet, kapasitet og unike sammensetninger av evner, talenter og ressurser. Gildemøtene og ulike prosjekter er gode eksempler på at vi er avhengig av hverandres evner og ferdigheter hvis vi skal få til gode programmer.

Fakta nummer fire er:

Gjessene som flyr i plogformen fløyter for å oppmuntre de som er foran eller forrest til å holde farten oppe.

Lærdommen av dette er at vi må forsikre oss om at våre meningsytringer er oppmuntrende. I grupper der det gis oppmuntring, er produktiviteten betydelig større. Oppmuntringens kraft dvs. å følge sitt hjerte eller stå fast på sine idealer og oppmuntre andres hjertesaker og idealer, er den sorten kvaliteter vi bør søke i våre ytringer overfor andre.

Fakta nummer fem som jeg skal nevne her er:

Når en gås blir syk, skadd eller skutt, faller to gjess ut av ploggen og følger den ned for å hjelpe og verne den. De blir hos den til den dør eller kan fly

igjen. Siden løfter de seg opp og tar følge med en annen plog eller prøver å ta igjen sin egen.

Dette lærer oss at vi må stå ved hverandres side i vanskelige tider. En speider forlater heller ikke en kamerat i en problematisk situasjon. Og vi i gildene følger hverandre opp i gode og vonde dager. Gildevennskapet er en viktig oppmuntring og støtte også når livet av og til kan være vanskelig.

Fakta nummer seks, som den siste er:

Grågåspløgen lander på faste steder for å beite, kvile og samle krefter til turen videre. På disse stedene samles flere flokker.

Gildebevegelsen trenger også å stoppe opp for å samle krefter, koble av og få nye ideer til sin virksomhet. I går og i dag landa flere grågåspløger med gildemedlemmer i Molde for å samle næring til videre ferd mot samme mål. Vi håper dere gjennom samtaler med hverandre får en del tanker om videre arbeid, selv om forholdene er ulike på hvert sted, og arbeidsmetodene i gildene varierer noe. Opplevelse av et større fellesskap er viktig for å gi stimulans til den enkelte og bevegelsen større styrke.

Som mange av dere sikkert har reflektert over, handler de fortellingene jeg har trukket fram, ikke bare om omsorg, men også om ledelse av grupper og organisasjoner. Som jeg har nevnt tidligere er patruljen en viktig del av speidingen. Det er mange eksempler på at patruljeførere og speidere ellers er blitt dyktige ledere i fremtredende posisjoner. Dere som har vært speiderledere, kan sikkert memorere en del av dem dere har hatt i speideren, og som har fulgt opp idealene dere var med og trakk fram. Dette kan dere fortelle hverandre om rundt bordet etterpå.

Poenget med fortellingene i dette kåseriet er å markere at det er viktig at vi i Gildebevegelsen følger opp med entusiasme for å styrke både gilde- og speiderbevegelsen!

Lykke til på hjemstedet alle sammen!

Elen Lein, St. Georgs Gilde i Molde

Norsk Speidermuseum

...gjør speiderhistorien levende

Forsiden Bilder Lenker Bestill speiderhistorisk skrift Bli med i Speidermuseets Venner

SPEIDERMUSEET PÅ NETT

Speidermuseet er nå etablert med egne nettsider. Hver uke kommer det nye speiderhistoriske artikler. – Vi gjør speiderhistorien levende!, forteller redaktøren.

- Vi er et av de første speidermuseer i verden som presenterer jevnlig speiderhistoriske artikler! Det forteller Carsten Pihl som er nettredaktør for www.speidermuseet.no. Sammen med Chris Searle er han drivkraften for de nye nettsidene til speidermuseet.

- Vi ønsker å gjøre speiderhistorien levende for både gamle og nye speidere. På nettsidene skal man hver uke få en ny speiderhistorisk sak å lese. Noen ganger liten, andre ganger større. Hensikten er å vise hvordan speiding var før i tiden, både i de første årene, og i nyere historie. Ved å fortelle om speidingens røtter, kan

gi et bredere bilde av hvorfor speidingen er som den er i dag, forteller Carsten Pihl, som også er tidligere speidersjef i Norges speiderforbund.

Når enda fler

Speidermuseet har siden 1987 samlet speiderhistorisk materiale. En del har vært presentert i de permanente utstillingene, andre gjenstander har vært med på "turne", for eksempel under verdensgildetreffet på Lillehammer for noen år siden. Speidermuseet håper at de nye nettsidene kan være med å bringe speiderhistorien ut til enda flere speidere.

Tar gjerne imot bidrag

- Nettredaksjonen og speidermuseets andre frivillige skal stå for brorparten av stoffet, men vi er veldig interessert i å komme i kontakt med andre som ønsker å skrive speiderhistorie, forteller Carsten Pihl, og fortsetter:

- Nettsidene skal være åpne for små og store historier, det er faktisk ofte de små som er mest spennende for mange. Et lite tidsbilde fra en kretsleir, en St. Georgsdagsfeiring, eller kanskje en patruljetur. Særlig det siste er interessant, for det er i liten grad dekket av historiebøkene, sier Carsten.

Nettsidene på www.speidermuseet.no er første fase i en større nettsatsing fra Speidermuseet. I løpet av våren håper nettredaksjonen å kunne lansere en underside hvor speiderhistorien samles mer strukturert. Deretter står museets store bildesamling for tur. Håpet er å kunne digitalisere samlingen, og gjøre den offentlig for alle som ønsker å se.

Ønsker du å komme i kontakt med redaksjonen, så kan du sende en epost til redaksjonen@speidermuseet.no.

NORDISK-BALTISK GILLETRÄFF

FRAMÅT FÖR FULLA SEGEL

DEN 10. – 14. JUNI 2009 I MARIEHAMN

Mer informasjon om Nordisk-Baltisk gildetreff kommer i desember med rundskrivet. Du finner også mer informasjon på internettssidene våre, www.ssgn.no, eller du kan ta kontakt med kontoret.

35 SPEIDERFILMER FUNNET

**VI TRENGER HJELP
TIL Å TA VARE PÅ DEM**

Mer enn 35 gamle speiderfilmer er funnet. Den eldste vi vet om er fra 1924. Filmene tilhører Norsk Speidermuseum.

Noen av filmene er fra Norge, noen fra andre deler av verden.

Mange av disse filmene er svært interessante. De viser oss utviklingen av speidingen ikke bare i Norge men også i andre land. Bortsett fra et par er alle filmene tatt opp i 16 mm. De eldste er sort/hvitt, de nyeste er i farger. S/ hv filmene har utvilsomt holdt seg best.

Vi trenger hjelp til å digitalisere disse filmene. Jeg disponerer en enkel skanner som er helt brukbar, men er det noen som har tilgang til en skanner med kringkastingkvalitet vil det være best å bruke en slik.

Det er et ganske omfattende arbeid så jeg vil også trenge hjelp til selve arbeidet.

Vi tenker oss å legge ut filmene på Digital Beta. Det er det samme som

NRK og Nasjonalbiblioteket lenge har brukt. Vi tenker oss videre at vi kan lage DVD kopier av filmene til bruk og til salg i Speidermuseet. Alt teknisk utstyr som skal til finnes disponibelt.

Er det noen i St. Georgs Gildene som kan tenke seg å gjøre en innsats for dette.

Har du noen forkunnskaper er det selvfølgelig en fordel, men det er ikke nødvendig. Jeg skal sørge for all nødvendig opplæring. For dem som har skrekk for datamaskiner kan jeg si at vi ikke bruker det til selve digitaliseringen. Skal vi foreta kvalitetsforbedring bruker vi en spesiell MAC, men heller ikke det er vanskelig, bare tidkrevende.

Dersom du ikke selv disponerer nødvendig utstyr vil arbeidet vi foregå hjemme hos meg i Stjerneveien 42 i Oslo.

Er du interessert, ta kontakt <janwiig@frisurf.no> - telefon 22 14 19 37.

Jan Wiig

Storgata 3. 0155 Oslo
Tilstede på telefon: 22 42 29 85.
tirsdag og torsdag:
kl. 10.00 -15.00

Bankgiro: 7878.05.38405

E-post: spm@combitel.no

**Midlertidig stengt for besøk.
Museet åpner igjen
22.februar 2009.**

Speidermuseet er ferdig med flytting til Storgaten 3. Det har vært et enormt arbeid som nå er avsluttet. Vi beklager at vi ikke har hatt anledning til å ta imot besøk i flytteperioden, men se frem til et fornyet museum i 2009.

Fra Speidermuseets Venner er mottatt kr 6.980,- og i gaver kr 10.325,-.

Fra Synnøve Løchen, Jan Erik Sandersen, Julies Venner, Mortensrud K/M-speidere og 1. SGGN Porsgrunn, alle kr 1.000,-. Fra S. Grenmar, Høybråten E-A, Jan K. Svendsen, Truls Moe, 24. Oslo Bryn SGGN, Trygve Valen, Inger Dahl, Agder OG og 1. Høvik SGGN, alle kr 500,-. Fra Hovedkomiteen for distriktstr. 2008, kr 1.825,-.

VALG — LANDSGILDETING 2009

Ved Landsgildetinget i 2007 ble følgende valgkomitee valgt for å forberede valgene til neste Landsgildeting:

Magnhild Sandvei, Trondheim,
Bjørn Walstad, Oslo og Harald
B.Pettersen, Hamar.

Alle medlemmer av
Landsgildeledelsen står på valg ved
hvert Landsgildeting, og ved neste

års valg kan alle gjenvelges. Det er viktig at valgkomiteen får forslag fra medlemmer rundt om i landet om kandidater de kan tenke seg inn i Landsgildeledelsen. Det er ikke nødvendig å forespørre eventuelle kandidater, dette vil valgkomiteen gjøre.

Dagens medlemmer av
Landsgildeledelsen vil også få

tilsendt brev med forespørsel om de vil ta gjenvalg. Det er også en god støtte for dem om de foreslås gjenvalgt av medlemmer og St. Georgs Gilder rundt om i landet. Det vil også komme et skriv til hvert enkelt St. Georgs Gilde om valget.

Forslag sendes valgkomiteen, St. Georgs Gildene i Norge, boks 6840 St-Olavs plass, 0130 Oslo.

FEMKAMP

Den siste helga i september, samlet mange av NSF's rovere seg til Femkamp i Oslo. Rovere fra Oslo sto for arrangementet, som ble avholdt på Sandbakken i Østmarka, like i nærheten av Blåhaug, som er en av hyttene til Oslospeiderne. Mens deltakerne bodde på Sandbakken, holdt staben til på Blåhaug, hvor de ble vartet opp av en kjøkkengjeng fra St. Georgs Gildene i Oslo og Follo, med Roar Moe i spissen.

Femkampen er for lag med tre rovere som maksimalt er 65 år til sammen. Slik som navnet sier, er det fem øvelser man skal gjennom; en hemmelig oppgave – som i år gikk ut på å lage en liten propellbåt, teori- og woodcraftoppgaver, dag- og nattorientering, og sist, men ikke minst hinderløypa. I år hadde St. Georgs Gildene sponset deler av hinderløypa, noe som var med på å gjøre løypa så god som den ble, siden det var råd til flere materialer. Ettersom hinderløypa ble arrangert i et såkalt «verna skogsområde» var det ikke lov til å spikre eller hogge ned trær. Det ble derimot brukt mye sisal, og roverne som var med på å sette opp hinderløypa fikk drevet litt skjøtsel for kommunen ved å rydde noe skogsmark for vegetasjon som er av den typen at den vokser fort opp igjen. Planleggerne av hinderløypa måtte tilpasse løypa etter

vegetasjonen svært godt – og resultatet ble en nær sagt idyllisk hinderløype midt inne i et skogsområde på grensa mellom Oslo og Ski kommuner.

Gjennom hele helga kjempet 31 lag for å vinne Pagos sverd, som er en slags vandrepokal som vinnerne får beholde helt til neste år, hvor de må forsvare fjorårsseieren, eller se den bli vunnet av et annet lag. I år var det laget fra Husøy Sjø som kunne reise hjem med Pagos sverd.

Innimellom øvelsene rakk stabsmedlemmene så vidt innom Blåhaug for å spise, og da var det veldig fint å komme til dekket bord til frokost, lunsj og middag – eller bare en liten kaffe- og kakepause. Det var alltid noen hjelpsomme St.

Georgsspeidere som ventet på Blåhaug. Det var ganske imponerende at noen orket å dra hjemmefra tidlig om morgenen for å komme opp i skogen og lage frokost til en gjeng med rovere. Forhåpentligvis fikk hjelperne med de blå genserne en fin opplevelse selv, i møte med roverne og hverandre.

Tusen takk for all god hjelp,

*Speiderhilsen fra
Anette Monsen Londalen,*

*På vegne av Prosjektgruppa for
Femkampen 2008*

Humle er en gammel kulturplante, som i dag helst knyttes til øl og ølbrygging. Den vokser i vilt i Norge opp til Brønnøy i Nordland, men kan finnes forvillet fra hager også i Finnmark. De naturlige voksestedene er på fuktige steder langs elver, bekker og vann på næringsrik grunn.

Det er flere særtrekk knyttet til humle. For det første: Den er særbo, dvs. det er egne hann- og hunnplanter. Det er bare hunnplantene som gir konglene som brukes i ølbrygging og som derfor brukes som pryd- og nytteplante. Konglene er egentlig blomstene på humlen. Dette betyr at dersom du finner både hunn- og hannplanter i naturen, er det stor sannsynlighet for at planten finnes naturlig på stedet. Det andre litt spesielle med humle, er at den tilhører hampefamilien (du vet den familien som inneholder hamp eller cannabis som er klassifisert som narkotikum). Og for de som er interessert: Humlen inneholder ingen narkotiske stoff!

Humlen er en av våre meget få slyngplanter i norsk flora, vivendel er en annen. Slyngplanter forbinder vi helst med tropiske regnskoger hvor plantene sliter med å komme opp i lyset i toppen av

trekronene. Humleplantene er høyrevridd, dvs. at plantene slynger seg mot urviseren. Fort vokser den også, opptil 18 cm per døgn er blitt observert.

Humlen dyrkes i dag bare som prydblant i Norge. Under middelalderen var det påbud om at gårdeiere måtte dyrke en viss mengde humle. På mange gårder hadde man opp til 1700-tallet «humlegårder», små områder med noen humleplanter. Disse visner helt ned om vinteren, men spirer på nytt og vokser opp til flere meter høye planter. Under siste krig ble det dyrket humle på noen gårder. Fremdeles kan vi finne stort innslag av humle i en del bygdesamfunn. Ett eksempel i så måte er bygda Vingelen, nord for Tynset i Hedmark. At bygda har fått status som nasjonalparklandsby er kanskje en av grunnene til at denne gamle tradisjonen holdes i hevd her.

Humledyrking i Norge er konkurrert ut av dyrkere i bl.a. Tyskland. Det er hunnblomsterstandene (humlekonglene) som inneholder smaksstoffene som brukes i ølbrygging. Størst kongler får en dersom det ikke er hannplanter i nærheten. På disse konglene sitter

det kjertelhår som inneholder stoffet lupulin (vannløselig humulon og isohumulon). Det er dette stoffet som brukes til å smaksette øl. Men lupulinet har også andre egenskaper. Har noen søvnproblemer, kan en legge humlekongler i hodeputen og så sover en så godt. En annen bruk er å lage en te på konglene. Denne virker svakt beroligende og appetittvekkende.

Nyere forskning viser at humlen inneholder større mengder av et østrogenlignende stoff. Det er kanskje derfor pasjonerte mannlige øldrikkere får «bryster»? Eller er det fordi de fleste er litt overvektige? Humleplukkersker rapporteres til å få hyppigere menstruasjoner enn normalt, så her kan det ligge an til andre bruksområder enn bare til ølbrygging.

Dersom du gjerne vil prøve med humle i hagen, så vær litt på vakt. Dersom den trives godt, må du passe på så den ikke tar fullstendig overhånd. Jeg snakker av erfaring!

Det nærmer seg jul. Øl og dram hører gjerne til sammen med fet julemat. Nå vet du hvor ølsmaken kommer fra!

God jul!

Olav B

Humle

Humulus lupulus L.

Foto: John Y. Larsson

EVOLUSJONSTEORIEN

ST GEORGS FEM MINUTTER

Ved de forskjelligste virksomhetsområder holdes det møter, noen stikker hodene sammen og evaluerer, det vil si at de verdsetter og forbedrer på grunn av erfaring. Dette kan de gjøre fordi de er mennesker (*homo sapiens sapiens* hvilket er utlagt *individet som vet at det vet*).

Sitter på terrassen, en stor furu sender roterende frø ned, ligner mye på rumpetroll der de kommer. Frøet er som et egg med diameter ca 1 mm, lengde ca 2 mm og med en fjær som fører det med vinden. I dette frøet, omtrent 2 kubikk millimeter stort, finnes et komplett bilde av den 10-12 meter høye furua, ganske uforståelig.

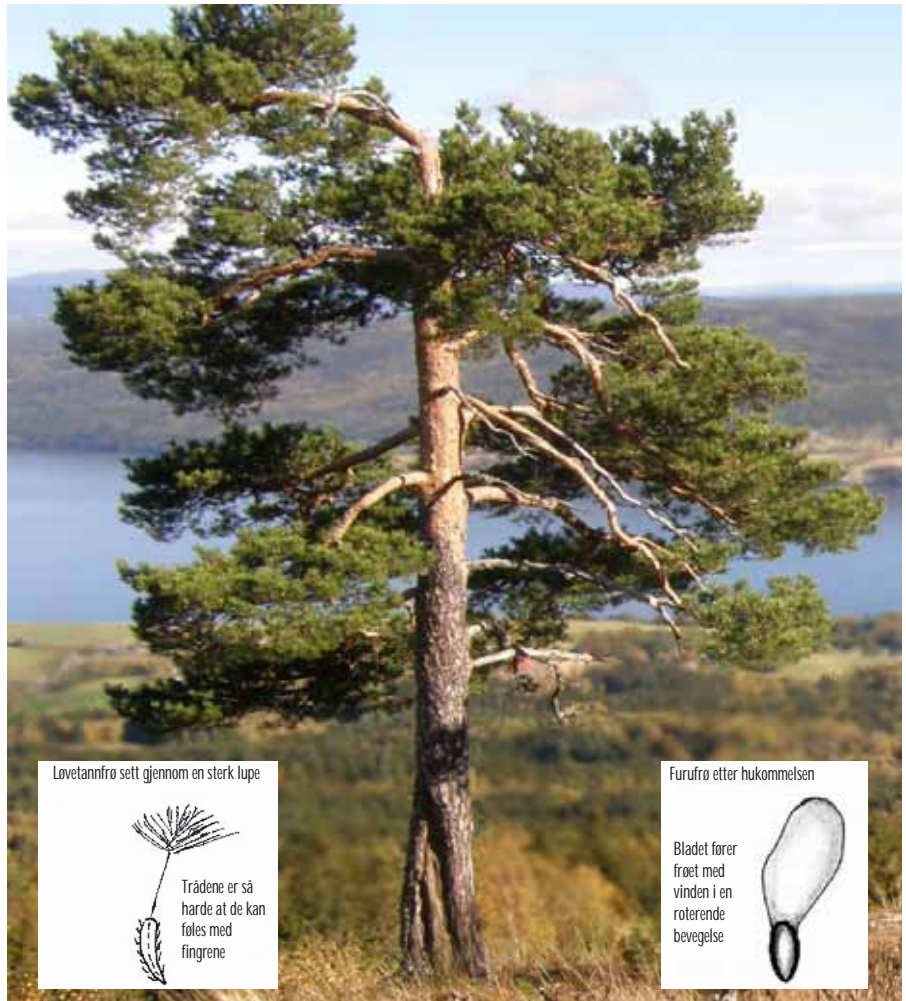
At noe levende som ikke kan høre, se, snakke eller tenke skal være i stand til å omskape noe til egen arts fordel er utenkelig, følgelig det kan ikke som menneske evaluere resultater, la gå med at omgivelser over tid kan gi synlige forandringer basert på klima og vekstvilkår, men noen helt basale forhold har vært der helt fra begynnelsen nemlig mangfoldiggjøringen av frøet med bilde av sitt opphav og med en spredningsteknologi som ikke er forandret på grunn av erfaringsmateriale, *alt er ved det gamle*, og fantastisk fra første dag. Når det gjelder teknologi, se for eksempel på et løvetannfrø med sin dusk og med mothaker som holder det fast, og ved hjelp av dusken på toppen og vinden borer frøet lengre og lengre ned i jorda.

Det diskuteres til stadighet om hvem som kom først *høna eller egget*.

For at egget skulle ha noe opphav så måtte eggskaperen ha vært skapt alt annet virker ulogisk, eller for at høna skulle bli til så måtte noen ha laget egget.

Uansett, hvem andre kunne skapt dette, «utenfor vår fatteevne» det må være noe større og glupere enn *homo sapiens sapiens*. Individet som vet at det vet, men som ikke vet alt.

Eirik Halmøy

Løvetannfrø sett gjennom en sterk lupe

Trådene er så harde at de kan føles med fingrene

Furufrø etter hukommelsen

Bladet fører frøet med vinden i en roterende bevegelse

Det kom fra oven ned
En kopi av et furutre.
Et lite frø med fjær
Tok en stopp litt her, litt der.
Plutselig det fant litt muld og gikk til ro
Her tok det sjansen, det ville gro.
Modertreet som verken kan se eller høre
Har i årtusener visst hva frøet skal gjøre,
Det må fly, lande trygt, og med rette enden ned
Bore seg fast først da får det fred.
Det der var da enkelt og greit sier noen,
Men vitenskapen hevder å ha teorien
De har et DNA og kan triumfere,
Hva var det vi sa.
Uansett tross mulige forandringer det er og blir et furutre
Det var bare det da!

Og så var det dette med den praktiske fjæren!

Tusen takk for gaven til St. Georgsfondet (konto 8200.06.04999)

1. Vestre Aker kr. 450,-
MS Gildet kr 500,- øremerket St. Georgs kapell på
Ingelsrud.

Kvernmoen (konto 8200.06.05014)

Aktivitetsoversikt 2008

25. oktober 08

↪ Fellowshipdagen

24. november 08

↪ Fredslyset går ut fra Nordberg kirke i Oslo

25. november 08

↪ Fredslyset går ut fra Hamardomen.

22. februar 09

↪ Tenkedagen

↪ Norsk Speidermuseum åpner igjen.

23. april 09

↪ St. Georgsdagen

? mai/juni 09

↪ Kvernmoendagen

5.-7. Juni 09

↪ Landsgildeting i Molde

10.-14. Juni 09

↪ Nordisk – Baltisk Gildetreff på Åland

Inger Lise Myhre, 1. Porsgrunn, juli 08.

Reidun Merli, 1. Kolbotn, sept. 08

Sivert K. Sandahl, 3. Bergen, sept. 08

Nye medlemmer

3. Bergen:

Astrid B. Østerfeldt

Gildekontoret tar julefri fra
22/12.08 – tilbake 8/1.09.

Kjære gildevenner!

Snart er året 2008 over, og Landsgildeledelsen benytter anledningen til å si tusen takk for alle gode gildeopplevelser vi har hatt sammen gjennom året, og takk for stor innsats for gildesaken og speiderne .

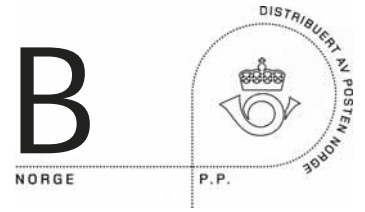
Vi ønsker alle gildevenner med et nytt vers av Gunnar Liknæs:

Tenn julens lys i verdens dype natt!
Så ingen kjenner seg av lys forlatt –
men går sin gang, med lyset i sitt sinn,
Til himlens fred – og til sin lykke inn.

Riktig gledelig jul og godt nytt år!

Returadresse:
St. Georgs Gildene i Norge
Postboks 6840 St. Olavs plass
0130 OSLO

Kjære Gildevenn

Vi er heldige vi her i landet, som kan gå adventstiden i møte med glede. De fleste av oss har mulighet til å kjøpe de presanger vi gjerne vil gi våre kjære, og kan glede oss til å feire julen sammen med familie og venner.

Vi kan også glede oss over å få være med å spre Fredslyset rundt i landet. Fred er dessverre ingen selvfølge for alt for mange rundt i verden, og vi kan være takknemmelige for at vår del av verden er så fredelig. La oss derfor sammen med speiderne, gi Fredslyset fra Betlehem til mange: *Som en gave – et lys for fellesskap – et lys for forståelse – et lys for fred og vennskap – og et lys for nødlidende og ensomme.*

La oss synge som i julesangen til Eivind Skeie:

Tenn lys! Et lys skal brenne på denne lille jord, den blanke himmelstjerne der hvor vi alle bor. Må alle dele håpet så gode ting kan skje. Må jord og himmel møtes – et lys er tent for det.

Med noen ord om fred som jeg har fått en gang i min speidertid, ønsker Gildekontoret ved Betten, alle gildevenner med familie:

Riktig gledelig jul og godt nytt år!

PAX

Tre små bokstaver, hvor kom de fra?

Fra Østerland, var det Afrika?

Tre små bokstaver krøp inn i et ord,
på alle sprog ut i verden de for.

Tre små bokstaver ble sammensatt
til å lyse for menneskene julenatt.

De kom som et bud fra kjærlighetens Gud:

«In terra pax» – Fred på jord!

Speidere la det bli mer enn ord!